ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 19ης Μαρτίου 2003
σχετικά με κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Linde AG (Σαξονία — Άνχαλτ)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2003) 647]

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2003/687/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα προαναφερθέντα άρθρα,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Στις 17 Οκτωβρίου 2002 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΠΕΚ) κήρυξε άκυρη την απόφαση 2000/524/ΕΚ της Επιτροπής [1], με την οποία η Επιτροπή είχε κηρύξει ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά τις ενισχύσεις υπέρ της Linde AG (Linde). Κατ' αυτό τον τρόπο, το ΠΕΚ αποδέχθηκε την αίτηση της Lindes, στο βαθμό που η Επιτροπή δεν ενέκρινε τη χορήγηση σημαντικού μέρους επενδυτικής επιχορήγησης (επιχορήγηση) ως ενίσχυσης υπέρ της Linde.

(2) Στο πλαίσιο των επαφών της με τις γερμανικές αρχές τον Μάιο του 1998 η Επιτροπή έλαβε γνώση διαφόρων συναλλαγών, στις οποίες συμμετείχαν, αφενός, η Treuhandanstalt (THA) και η διάδοχός της, Budesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS), και, αφετέρου, οι επιχειρήσεις UCB Chemie GmbH (UCB) και Linde. Οι εν λόγω συναλλαγές αφορούσαν κυρίως τους όρους υπό τους οποίους μια μονάδα παραγωγής αμινών, την οποία εξαγόρασε η UCB από την Leuna Werke GmbH (LWG) μετά από διαδικασία ιδιωτικοποιήσεις θα προμηθεύεται μονοξείδιο του άνθρακα (CO).

(3) Με επιστολή της 7ης Αυγούστου 1998 η Γερμανία ανακοίνωσε στην Επιτροπή το ιστορικό των εν λόγω συναλλαγών και τα σχετικά μέτρα ενίσχυσης. Με επιστολή της 18ης Σεπτεμβρίου 1998 η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες, οι οποίες παρασχέθηκαν με επιστολή της 3ης Δεκεμβρίου 1998. Η υπόθεση καταχωρήθηκε στις 3 Φεβρουαρίου 1999 με αριθμό NN 16/99.

(4) Με επιστολή της 30ης Μαρτίου 1999 η Επιτροπή ανακοίνωσε στη Γερμανία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ όσον αφορά επιχορήγηση ύψους 9 εκατ. γερμανικών μάρκων (DEM) υπέρ της Linde για την κατασκευή νέας εγκατάστασης παραγωγής CO και τους τότε όρους προμήθειας της UCB με CO [2] [SG(99)D/2353].

(5) Οι γερμανικές αρχές διαβίβασαν τις παρατηρήσεις τους με επιστολή της 25ης Μαΐου 1999. Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις από άλλους ενδιαφερόμενους.

(6) Στις 18 Ιανουαρίου 2000 η Επιτροπή εξέδωσε την εν μέρει αρνητική απόφαση 2000/524/ΕΚ.

(7) Στις 21 Απριλίου 2000 η Linde (με την υποστήριξη της Γερμανίας) υπέβαλε στο ΠΕΚ αγωγή ακύρωσης των άρθρων 2 και 3 της απόφασης 2000/524/ΕΚ. Η Επιτροπή ζήτησε από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την αγωγή ως αβάσιμη. Με απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2002 στη Συλλογή Τ-98/00 [3] το ΠΕΚ έκανε δεκτή την αίτηση της Linde μετά από προφορική διαδικασία.

(8) Σύμφωνα με το άρθρο 233 της συνθήκης ΕΚ η Επιτροπή οφείλει να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου, ήτοι να λάβει νέα απόφαση που να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της απόφασης του Δικαστηρίου.

[1] ΕΕ L 211 της 22.8.2000, σ. 7.

[2] ΕΕ C 194 της 10.7.1999, σ. 14.

[3] Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί.

II. **ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ**

1. **Η αποδέκτρια επιχείρηση**

(9) Η Linde είναι θυγατρική του ομίλου Linde που αναπτύσσει διεθνώς δραστηριότητες στον τεχνικό τομέα. Το 2001 ο όμιλος πραγματοποίησε κύκλο εργασιών ύψους 9 076 δισεκατ. ευρώ με 46 400 εργαζόμενους, εκ των οποίων οι 18 176 στη Γερμανία και οι 28 387 σε άλλες χώρες. Το ίδιο έτος το καθαρό κέρδος του ομίλου ανήλθε σε 289 εκατ. ευρώ. Σύμφωνα με τα στοιχεία του ομίλου Linde, η Linde κατέχει ηγετική θέση στις αντίστοιχες αγορές των τομέων δραστηριοτήτων της, ήτοι την κατασκευή μεταποιητικών ομάδων, τη μηχανική εξόρυξης, τη μηχανική ψύξης, και τα τεχνικά αέρια ([1]).

2. **Η ιδιωτικοποίηση της παραγωγής αμινών και η ανάληψη της παραγωγής CO**

(10) Το 1993 η THA πώλησε στην UCB τις εγκαταστάσεις παραγωγής αμινών στη Leuna. Η εταιρεία UCB αποτελεί θυγατρική της Union Chimique Belge, με παγκόσμιες δραστηριότητες στους τρεις βιομηχανικούς τομείς των φαρμακευτικών, χημικών και φωτογραφικών προϊόντων (η σύμβαση ιδιωτικοποίησης). Η μητρική εταιρεία UCB SA περιλαμβάνει παγκοσμίως περίπου 130 θυγατρικές εταιρείες και συνδεδεμένες επιχειρήσεις κυρίως στην ανατολική Ευρώπη, αλλά και στη βόρεια και νότια Αμερική και την Ασία. Το 2001 ο όμιλος απασχολούσε περίπου 10 000 εργαζόμενους, εκ των οποίων οι μισοί στο φαρμακευτικό τομέα και οι υπόλοιποι στον τομέα χημικών και φωτογραφικών προϊόντων. Περίπου το ένα τρίτο των εν λόγω εργαζομένων απασχολείται στο Βέλγιο, όπου βρίσκονται οι σημαντικότερες μονάδες παραγωγής και το κέντρο διαχείρισης των τριών βιομηχανικών τομέων, καθώς και τα κέντρα έρευνας και ανάπτυξης των τομέων των φαρμακευτικών και χημικών προϊόντων. Το 2001 ο όμιλος πραγματοποίησε κύκλο εργασιών 2 475 δισεκατ. ευρώ ([2]).

(11) Με βάση τις πληροφορίες των γερμανικών αρχών, η παραγωγή αμινών επωλήθη μετά από ανοικτή, διαφανή και άνευ όρων διαδικασία υποβολής προσφορών, στην οποία η UCB υπέβαλε τη μοναδική προσφορά.

(12) Δεδομένου ότι το CO είναι απαραίτητο για την παραγωγή αμινών, η UCB έθεσε ως όρο για την αγορά του εν λόγω τομέα παραγωγής τον ασφαλή εφοδιασμό της σε CO από την THA. Η THA ανέλαβε την υποχρέωση να προμηθεύει CO επί μια δεκαετία σε σταθερή τιμή, εφόσον η UCB δεν συνάψει σύμβαση για την προμήθεια CO με άλλο παραγωγό ή δεν δημιουργήσει δική της μονάδα παραγωγής CO. Ωστόσο, στη σύμβαση ιδιωτικοποίησης προβλέπεται ότι η THA θα διαθέσει ποσό ύψους 5 εκατ. DEM για την περίπτωση αυτή.

(13) Όσον αφορά τον τρόπο καθορισμού της εν λόγω σταθερής τιμής δεν εδόθησαν πληροφορίες. Την εποχή εκείνη η THA συνήπτε τακτικά ανάλογες μακροπρόθεσμες συμβάσεις εφοδιασμού με νέους επενδυτές, διότι επικρατούσε σχετική αβεβαιότητα όσον αφορά τον εφοδιασμό του χημικού τομέα. Βάσει των δηλώσεων των γερμανικών αρχών, οι περισσότεροι παραγωγοί εάν δεν λάμβαναν ανάλογες εγγυήσεις για τον εφοδιασμό τους δεν θα είχαν εγκατασταθεί στη Leuna και η THA δεν θα μπορούσε να φέρει εις πέρας τις ιδιωτικοποιήσεις που είχε αναλάβει.

(14) Όταν η THA συνήψε τη σύμβαση ιδιωτικοποίησης με την UCB σχετικά με τη μονάδα παραγωγής αμινών, υπολόγιζε στην εξεύρεση κάποιου επενδυτή ο οποίος θα αγόραζε τη μονάδα παραγωγής CO. Ωστόσο, η προσδοκία της αυτή δεν επαληθεύτηκε. Δεδομένου ότι η μονάδα παραγωγής CO δεν αναδιαρθρώθηκε ούτε εκσυγχρονίσθηκε, το κόστος παραγωγής υπερέβαινε κατά πολύ το αναμενόμενο κόστος. Η υποχρέωση εφοδιασμού συνεπαγόταν για την THA ετήσια ζημία ύψους μεταξύ 3,5 και 5 εκατ. DEM, δεδομένου ότι η σταθερή τιμή είχε υπολογιστεί με εσφαλμένα στοιχεία και δεν κάλυπτε το κόστος παραγωγής των απηρχαιωμένων εγκαταστάσεων. Ως εκ τούτου, η THA εάν τηρούσε τη σύμβαση ιδιωτικοποίησης μέχρι τις 30 Απριλίου 2003, την ημερομηνία λήξης της, θα είχε υποστεί ζημίες, μόνο για το χρονικό διάστημα μετά τον Οκτώβριο του 1998, που θα υπερέβαιναν τα 15 εκατ. DEM.

(15) Το 1996 η BvS αποφάσισε να καταγγείλει τη ζημιογόνα σύμβαση προμήθειας CO και πρότεινε στην UCB να παράγει η ίδια το CO που χρειαζόταν για την παραγωγή αμινών. Σύμφωνα με τη σύμβαση ιδιωτικοποίησης η UCB θα ελάμβανε για το σκοπό αυτό επιχορήγηση ύψους 5 εκατ. DEM.

(16) Ωστόσο, δεδομένου ότι η UCB απέρριψε την εν λόγω πρόταση, η BvS αναγκάστηκε να αναζητήσει άλλον επενδυτή.

(17) Ο μοναδικός επενδυτής ο οποίος ενδιαφέρθηκε και ήταν σε θέση να αναλάβει την υποχρέωση προμήθειας όσον αφορά το CO ήταν η επιχείρηση Linde, η οποία από το 1994 παράγει αέρια στην περιοχή Leuna. Τον Ιούνιο του 1997 οι επιχειρήσεις BvS, LWG, UCB και Linde συνήψαν συμφωνία για την προμήθεια CO. Στη συνέχεια η Linde θα κατασκεύαζε εντός 18 μηνών μια νέα εγκατάσταση παραγωγής CO. Η νέα μονάδα θα ενσωματωνόταν στην ήδη υπάρχουσα εγκατάσταση της Lindes στη Leuna. Η δαπάνη κατασκευής υπολογίστηκε σε 12,5 εκατ. DEM, εκ των οποίων η Linde θα συνεισέφερε 3,5 εκατ. DEM από ίδιους πόρους και η BvS τα υπόλοιπα 9 εκατ. DEM (η επιχορήγηση).

(18) Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν ήταν σίγουρη ότι i) η επιχορήγηση των 9 εκατ. DEM υπέρ της Linde για την παραγωγή CO και ότι ii) μεταξύ της UCB και της Linde συμφωνηθείσα σταθερή τιμή δεν περιείχαν στοιχεία κρατικής ενίσχυσης, αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, για τα εν λόγω μέτρα.

(19) Με επιστολή της 25ης Μαΐου 1999 οι γερμανικές αρχές επισήμαναν ότι λόγω των ιδιαίτερων χημικών χαρακτηριστικών του CO, το εν λόγω αέριο πρέπει να παράγεται στον τόπο χρησιμοποίησής του. Κατά συνέπεια, αποκλείεται ένα προϊόν αυτού του είδους να επηρεάζει το εμπόριο εντός της Κοινότητας. Δεδομένου ότι δεν υφίσταται αγορά CO με τη συμβατική έννοια, η τιμή αγοράς μπορεί να υπολογιστεί μόνο με βάση τα τρέχοντα έξοδα των προκειμένων μονάδων.

([1]) http://www.linde.com/en/en.jsp, 3 Δεκεμβρίου 2002.
([2]) http://www.ucb-group.com/corp/default.htm, 3 Δεκεμβρίου 2002.

(20) Η κατασκευή μιας νέας μονάδας CO 20 εκατ. DEM θα ήταν ουσιαστικά ακριβότερη από τη μετατροπή της υπάρχουσας μονάδας παραγωγής της, η οποία κόστισε στη Linde 12,5 εκατ. DEM. Δεδομένου ότι έγιναν επαφές με τους πιθανούς προμηθευτές CO και καμία άλλη επιχείρηση δεν έδειξε ενδιαφέρον, δεν υφίστατο υποχρέωση για την προκήρυξη διαγωνισμού. Η μόνη θετική απάντηση προήλθε μόνο από τη Linde, της οποίας οι τιμές καθορίστηκαν βάσει του επενδυτικού κόστους σε σχέση με ένα εύλογο κέρδος.

(21) Η LWG εξέτασε το ενδεχόμενο να αποκτήσει δική της παραγωγή CO, αλλά οι επενδυτικές δαπάνες αποδείχθηκαν απαγορευτικά υψηλές. Το CO παράγεται με συνθετικό αέριο, το οποίο πρέπει να καθαριστεί σε μονάδα αναμόρφωσης ατμού. Για την LWG η μόνη εναλλακτική δυνατότητα αντί της ίδιας παραγωγής ήταν να χρησιμοποιηθεί μια μονάδα αναμόρφωσης ατμού που υπήρχε ήδη στην περιοχή. Δεδομένου ότι η Linde είχε εξαγοράσει νωρίτερα μια μονάδα αναμόρφωσης ατμού από την LWG, πρότεινε στις BvS και UCB να καταστεί ο προμηθευτής CO της UCB. Στην περίπτωση αυτή η UCB θα προμηθευόταν CO με μια νέα, υψηλότερη, τιμή.

(22) Με επιστολή της 25ης Μαΐου 1999 οι γερμανικές αρχές ανακοίνωσαν ότι η UCB είχε αποδεχθεί την προσφορά της Linde, η οποία ναι μεν προέβλεπε μια υψηλότερη τιμή για το CO, αλλά περιείχε ορισμένους ευνοϊκούς όρους, που υπερέβαιναν την υποχρέωση της THA. Η Linde, λόγω της νέας μονάδας παραγωγής, είχε τη δυνατότητα προμήθειας μεγαλύτερων ποσοτήτων CO για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από ό,τι η LWG. Η δυνατότητα αύξησης της παραγωγής αμινών στο μέλλον αποτέλεσε για την UCB σημαντικό παράγοντα για την αποδοχή της συμφωνίας του 1997.

3. **Η απόφαση 2000/524/ΕΚ**

(23) Τον Ιούλιο του 1999 η Επιτροπή κίνησε επίσημη διαδικασία έρευνας, δεδομένου ότι είχε την υποψία ότι η επιχορήγηση των 9 εκατ. DEM στη Linde αποτελούσε κρατική ενίσχυση. Μετά τη δημοσίευση για την κίνηση της διαδικασίας η Επιτροπή έλαβε απάντηση μόνο από τη Γερμανία. Τον Ιανουάριο του 2000 η Επιτροπή περάτωσε τη διαδικασία με την εν μέρει αρνητική απόφαση 2000/524/ΕΚ.

(24) Στην εν λόγω απόφαση η Επιτροπή έκρινε ότι η επιχορήγηση των 9 εκατ. DEM περιέχει στοιχεία κρατικής ενίσχυσης. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα ([1]), το μέρος του ποσού, το οποίο υπερβαίνει το ανώτατο όριο ύψους 35 % των επιλέξιμων επενδυτικών δαπανών, ήτοι 4,4 εκατ. DEM, δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά και ως εκ τούτου πρέπει να επιστραφεί.

(25) Το κύριο επιχείρημα για το χαρακτηρισμό του μέτρου ως κρατικής ενίσχυσης ήταν το γεγονός ότι η επιχορήγηση επέτρεψε στη Linde να κατασκευάσει μια νέα εγκατάσταση παραγωγής χωρίς να πρέπει να επωμισθεί το συνολικό κόστος. Για την εκτίμηση της Επιτροπής ήταν άνευ σημασίας το γεγονός ότι για συγκεκριμένους λόγους ήταν προτιμότερο να παράγεται το CO στον τόπο εγκατάστασης του χρήστη. Η Linde είχε πλεονέκτημα σε σχέση με τους δυνητικούς ανταγωνιστές της, στο βαθμό που ήταν ήδη εγκατεστημένη στην εν λόγω περιοχή και ως εκ τούτου ήταν σε πλεονεκτικότερη θέση από άποψη επενδυτικών προϋποθέσεων για την κατασκευή της νέας εγκατάστασης.

(26) Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η επιχορήγηση ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στα τελικά προϊόντα άλλων παραγωγών, για τους οποίους το CO αποτελεί ενδιάμεσο προϊόν. Τα εν λόγω τελικά προϊόντα αποτελούν αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών στην Κοινότητα.

(27) Επιπλέον, μολονότι η UCB αποτελεί το μοναδικό αγοραστή CO στη συγκεκριμένη περιοχή, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η Linde να αρχίσει στο μέλλον τον εφοδιασμό άλλων επιχειρήσεων στην ίδια περιοχή.

(28) Τέλος, οι γερμανικές αρχές δεν προσκόμισαν επαρκή στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι εκτός από την Linde δεν υπήρχε άλλη επιχείρηση που θα ενδιαφερόταν ενδεχομένως να αναλάβει τον εφοδιασμό της UCB. Σύμφωνα με τις δηλώσεις των γερμανικών αρχών η Linde ήταν ο μόνος ενδιαφερόμενος επενδυτής, χωρίς ωστόσο να έχει προκηρυχθεί σχετικός διαγωνισμός.

(29) Τον Απρίλιο του 2000 η Linde, με την υποστήριξη των γερμανικών αρχών, προσέφυγε κατά της απόφασης 2000/524/ΕΚ.

4. **Η απόφαση του Πρωτοδικείου**

(30) Στην απόφασή του το ΠΕΚ έλαβε βασικά υπόψη του τα ακόλουθα στοιχεία:

«42. Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι η BvS, η διάδοχος της THA και ιδιοκτήτρια της μονάδας παραγωγής μονοξειδίου του άνθρακα στη Leuna που εκμεταλλεύεται η LWG, αντιμετώπιζε χρηματοοικονομικό πρόβλημα λόγω των ακόλουθων παραγόντων:

— με τη σύμβαση εφοδιασμού της 22ας Απριλίου 1993 η THA και η LWG ανέλαβαν την υποχρέωση να προμηθεύουν την UCB με μονοξείδιο του άνθρακα σε τιμή που καθορίστηκε σύμφωνα με τους όρους της αγοράς για χρονικό διάστημα δέκα ετών που μπορεί να παραταθεί επ' αόριστον,

— ωστόσο, στη συνέχεια αποδείχθηκε ότι η εν λόγω τιμή εφοδιασμού δεν κάλυπτε τα έξοδα παραγωγής μονοξειδίου του άνθρακα από την LWG,

— το εν λόγω κόστος ήταν ιδιαίτερα υψηλό λόγω του πεπαλαιωμένου χαρακτήρα τόσο των εγκαταστάσεων όσο και της σχετικά χρησιμοποιούμενης τεχνολογίας,

([1]) ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.

— εκτός τούτου, η τιμή εφοδιασμού καθορίστηκε με την προοπτική της — τελικά μη πραγματοποιηθείσας — εγκατάστασης ενός δεύτερου αγοραστή μονοξειδίου του άνθρακα στην τοποθεσία Leuna, η οποία θα είχε επιτρέψει την οικονομικά αποδοτικότερη λειτουργία της μονάδας παραγωγής από την LWG,

— οι ζημίες της BvS και της LWG λόγω της εκτέλεσης της συγκεκριμένης σύμβασης εφοδιασμού ανέρχονταν σε 3,5 εκατ. DEM περίπου ετησίως και από το 1998 σε 5 εκατ. DEM ετησίως,

— κατά συνέπεια, εάν η εν λόγω σύμβαση δεν είχε καταγγελθεί τον Οκτώβριο του 1998, αλλά είχε συνεχιστεί μέχρι το τέλος της ισχύος της, ήτοι μέχρι τις 30 Απριλίου 2003, η BvS και η LWG θα είχαν υποστεί από τον Οκτώβριο του 1998 ζημιές συνολικού ύψους περίπου 15 εκατ. DEM,

— η LWG δεν είχε τη δυνατότητα καταγγελίας της σύμβασης εφοδιασμού της 22ας Απριλίου 1993 σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 (βλέπε παράγραφος 3 ανωτέρω) της εν λόγω σύμβασης, δεδομένου ότι δεν υφίστατο καμία από τις δύο περιπτώσεις που προβλέπονταν στην εν λόγω διάταξη,

— συγκεκριμένα, αφενός, η UCB είχε αποκλείσει το ενδεχόμενο κατασκευής και εκμετάλλευσης ίδιας εγκατάστασης παραγωγής μονοξειδίου του άνθρακα,

— αφετέρου, στην περιοχή Leuna δεν υπήρχε άλλος παραγωγός μονοξειδίου του άνθρακα, από τον οποίο η UCB θα μπορούσε να προμηθευτεί το εν λόγω αέριο,

— η UCB δεν θα μπορούσε επίσης να προμηθευτεί μονοξείδιο του άνθρακα εκτός της Leuna, δεδομένου ότι το εν λόγω αέριο πρέπει να παράγεται σε μικρή απόσταση από τον παραλήπτη (βλέπε αιτιολογική σκέψη 22 της επίμαχης απόφασης).»

(31) Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο ήταν το σχέδιο της Linde να περιορίσει την παραγωγική ικανότητά της στις ανάγκες της UCB [1]. Το ενδεχόμενο εφοδιασμού άλλων αγοραστών με μονοξείδιο του άνθρακα είχε αποκλειστεί λόγω των περιορισμένων αποθεμάτων παραγωγής. Στην περιοχή Leuna δεν υπάρχει κανένας άλλος δυνητικός αγοραστής CO. Η μεταφορά από τις επόμενες πλησιέστερες μονάδες παραγωγής στο Bitterfeld ή τη Buna ήταν αδύνατη λόγω των τεχνικών χαρακτηριστικών του CO.

III. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ

1. Η σχετική αγορά

(32) Η σχετική αγορά στην προκειμένη περίπτωση είναι η αγορά CO, ένα τοξικό αέριο το οποίο χρησιμοποιείται στη χημική βιομηχανία. Δεδομένου ότι η μεταφορά του είναι ακριβή και επικίνδυνη, το CO πρέπει να παραχθεί σε μικρή απόσταση από τον παραλήπτη.

(33) Η γεωγραφικά σχετική αγορά είναι τοπική, δεδομένου ότι το CO πρέπει να παράγεται και να χρησιμοποιείται στην ίδια τοποθεσία λόγω του κόστους και των κινδύνων μεταφοράς.

[1] Όπως αναφέρεται στην προσφυγή της Linde της 19ης Απριλίου 2000 ενώπιον του ΠΕΚ στην παράγραφο 21. Ο ισχυρισμός αυτός δεν αμφισβητήθηκε από την Επιτροπή.

2. Πραγματικά περιστατικά όσον αφορά την ενίσχυση

(34) Η επιχορήγηση ύψους 9 εκατ. DEM δεν αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, δεδομένου ότι το εν λόγω μέτρο δεν νοθεύει τον ανταγωνισμό ούτε επηρεάζει τις συναλλαγές.

(35) Λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες και το ιστορικό της αγοράς προϊόντος που χαρακτηρίστηκε από τις προσπάθειες ιδιωτικοποίησης στα νέα ομόσπονδα κράτη στις αρχές της δεκαετίας του 90, η επιχορήγηση δεν έχει επιπτώσεις ούτε στην κατάσταση του ανταγωνισμού όσον αφορά την παραγωγή CO ούτε στην περαιτέρω χρησιμοποίηση του CO όσον αφορά την παραγωγή αμινών.

(36) Τα οικονομικά και νομικά πραγματικά περιστατικά πρέπει να εκτιμηθούν λαμβάνοντας υπόψη το ιδιαίτερο βιομηχανικό σύστημα της πρώην ΛΔΓ. Η ιδέα να μεταφερθεί το σύνολο του κλάδου σε μια ή δύο περιοχές οδήγησε στη συγκέντρωση στις δύο μεγάλες χημικές τοποθεσίες Leuna και Bitterfeld. Μετά τη γερμανική επανένωση προέκυψε ότι τα εν λόγω μεγάλα βιομηχανικά συγκροτήματα δεν μπορούσαν να λειτουργήσουν υπό όρους αγοράς. Στις διαδικασίες ιδιωτικοποίησης των εν λόγω βιομηχανικών τοποθεσιών ελήφθησαν υπόψη οι ιδιαιτερότητες του προηγούμενου οικονομικού συστήματος.

(37) Στο πλαίσιο της ιδιωτικοποίησης της χημικής βιομηχανίας στην περιοχή Leuna, οι γερμανικές αρχές ανέλαβαν το 1993 την υποχρέωση να εφοδιάζουν την UCB, για ένα σχετικά μεγάλο χρονικό διάστημα, με CO υπό σταθερή τιμή. Χωρίς την εν λόγω δέσμευση η UCB δεν θα είχε αναλάβει την παραγωγή αμινών στη Leuna [2].

(38) Οι γερμανικές αρχές τήρησαν τις συμβατικές τους υποχρεώσεις έναντι της UCB και παρείχαν CO όπως όφειλαν, παρά τη ζημία, αλλά κατέβαλαν προσπάθειες για να μειώσουν τη σχετική χρηματοοικονομική επιβάρυνση και να επιτύχουν μια οικονομικότερη λύση. Η απόφαση της THA/BvS για τη Linde αποτελούσε υπό τις ιδιαίτερες αυτές συνθήκες την οικονομικότερη λύση για το δημόσιο, δεδομένου ότι η Linde διατηρούσε ήδη χημικό εργοστάσιο στην περιοχή Leuna. Το 1994 η Linde εγκαινίασε το διεθνώς μεγαλύτερο κέντρο βιομηχανικών αερίων στη Leuna και το 1998 ανέλαβε το συνολικό εφοδιασμό της Mitteldeutschen Erdölraffinerie (MIDER) στη Leuna. Η νέα μονάδα παραγωγής CO μπορούσε να ενσωματωθεί στην υπάρχουσα διάθρωση, γεγονός που μείωσε σημαντικά το επενδυτικό κόστος σε σχέση με την κατασκευή μιας εντελώς νέας μονάδας.

(39) Δεδομένου ότι καμία άλλη επιχείρηση εγκατεστημένη στη Leuna δεν παρουσίαζε ανάλογα αντικειμενικά διαρθρωτικά πλεονεκτήματα ούτε έδειξε ενδιαφέρον για την κατασκευή μιας παραγωγικής εγκατάστασης προκειμένου να αναλάβει την παροχή CO, η Linde διέθετε σημαντικό πλεονέκτημα κόστους για την κατασκευή της νέας εγκατάστασης.

[2] Το γεγονός ότι η τιμή αγοράς που κατέβαλε η UCB στην THA/BvS για το CO δεν κάλυπτε το κόστος παραγωγής, ενδεχομένως υποδηλώνει στοιχεία ενίσχυσης. Δεδομένου όμως ότι, κατά πάσα πιθανότητα, αυτό εμπίπτει σε εγκεκριμένες εξαιρέσεις (καθεστώς Treuhandregime), η Επιτροπή δεν ασχολήθηκε περισσότερο με το σημείο αυτό.

(40) Η Linde έλαβε την επιχορήγηση για την κατασκευή της νέας εγκατάστασης CO. Χωρίς την εν λόγω επιχορήγηση η Linde δεν θα είχε προχωρήσει στην επένδυση. Στις διαπραγματεύσεις σχετικά με την επιχορήγηση συμφωνήθηκε το ελάχιστο απαιτούμενο ποσό για την κατασκευή της εγκατάστασης. Δεδομένου ότι η Linde ήταν η μοναδική επιχείρηση στη Leuna που διέθετε ήδη ένα εργοστάσιο χημικών αερίων σε λειτουργία, καμία άλλη επιχείρηση δεν θα ήταν σε θέση να χρηματοδοτήσει μια ανάλογη εγκατάσταση με το συγκεκριμένο ποσό. Κατά συνέπεια, η επιχορήγηση των 9 εκατ. DEM αποτελούσε την καλύτερη και οικονομικότερη λύση για το δημόσιο, δεδομένου ότι ένα εντελώς νέο εργοστάσιο θα είχε στοιχίσει 20 αντί των 12,5 εκατ. DEM, όπως συνέβη στην περίπτωση της Linde. Για να αντισταθμίσει το υψηλότερο κόστος κατασκευής κάθε άλλη επιχείρηση είτε θα είχε ζητήσει μια σημαντικά υψηλότερη επιχορήγηση είτε θα έπρεπε να αυξήσει σημαντικά τις τιμές για τον εφοδιασμό της UCB. Αυτό δεν θα γινόταν δεκτό από την UCB, η οποία θα μπορούσε να επικαλεστεί το δικαίωμα προαιρέσεως της από την αρχική σύμβαση ιδιωτικοποίησης, και το συνολικό σχέδιο θα είχε αποτύχει.

(41) Η ιδιαίτερη θέση της Linde ως του πλέον ενδεδειγμένου προμηθευτή CO για την UCB προκύπτει επίσης από το γεγονός ότι καθόλη τη διάρκεια της διαδικασίας έρευνας της Επιτροπής δεν υπήρξαν αντιδράσεις από κανέναν ανταγωνιστή ούτε από άλλον ενδιαφερόμενο με εξαίρεση τη Γερμανία. Οι λόγοι αυτοί αποτελούν επαρκή απόδειξη ότι μια άλλη διαδικασία επιλογής δεν θα είχε ως αποτέλεσμα ένα χαμηλότερο ποσό επιχορήγησης από αυτό που καθορίστηκε στη συμφωνία του 1997.

(42) Η επιχορήγηση δεν επηρέασε την αγορά CO, δεδομένου ότι τα τεχνικά χαρακτηριστικά του εργοστασίου και οι ικανότητες παραγωγής είχαν προσαρμοστεί στις ανάγκες της UCB. Το νέο εργοστάσιο της Linde προοριζόταν για να παράγει αποκλειστικά για την UCB. Ένας δεύτερος αγοραστής CO, ο οποίος θα μπορούσε να είχε επωφεληθεί του «επιδοτούμενου» CO, δεν υπήρξε ποτέ. Υπό τις δεδομένες συνθήκες, δεν υπήρχε η δυνατότητα το «επιδοτούμενο» CO να εγκαταλείψει τη Leuna ή να υπάρξει ένας άλλος αγοραστής στην ίδια περιοχή. Κατά συνέπεια, μπορεί να αποκλεισθεί μια ενδεχόμενη επίπτωση των επιχορηγήσεων σε άλλα προϊόντα ή αγορές.

(43) Από τις εξελίξεις αυτές προκύπτει ότι η στήριξη που παρείχαν οι γερμανικές αρχές για το νέο εργοστάσιο της Linde χρησιμοποιήθηκε αποκλειστικά για την τήρηση των συμβατικών υποχρεώσεων έναντι της UCB με τον οικονομικά συμφερότερο τρόπο. Η επιχορήγηση στην Linde αντιστοιχεί στο ελάχιστο ποσό που ήταν αναγκαίο για την επίτευξη του εν λόγω στόχου. Λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες στην προκειμένη περίπτωση, η ενίσχυση δεν προκάλεσε στρέβλωση του ανταγωνισμού στις αγορές στις οποίες δραστηριοποιούνται η Linde και η UCB.

(44) Επιπλέον, αποκλείεται το ενδεχόμενο στρέβλωσης του ανταγωνισμού στην αγορά αμινών, δεδομένου ότι η τιμή CO της Linde υπερέβαινε την τιμή που κατέβαλε αρχικά η UCB βάσει της σύμβασης ιδιωτικοποίησης, και ως εκ τούτου δεν βελτίωσε τη θέση του στον ανταγωνισμό. Η τιμή καθορίστηκε μετά από διαπραγματεύσεις μεταξύ της Linde και της UCB με βάση καθαρά οικονομικά κριτήρια. Η UCB αποδέχθηκε την υψηλότερη τιμή σε αντάλλαγμα για την παράταση της εγγύησης εφοδιασμού μετά την καθορισθείσα προθεσμία που προέβλεπε αρχικά η σύμβαση ιδιωτικοποίησης, ήτοι το 2003. Κατά συνέπεια, η επιχορήγηση δεν επηρέασε κατά κανένα τρόπο τη σχετική αγορά.

IV. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(45) Λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών στην προκειμένη περίπτωση και του σχετικού ιστορικού, μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο στρέβλωσης του ανταγωνισμού στη σχετική αγορά (ακόμη και ο κίνδυνος μιας ανάλογης στρέβλωσης). Η Linde αποτελούσε αντικειμενικά τη μοναδική επιχείρηση η οποία ήταν κατάλληλη για να εφοδιάσει την UCB με CO, και η παραγωγή της προοριζόταν αποκλειστικά για την UCB. Κατά την άποψη των γερμανικών αρχών η Linde παρείχε την εγγύηση ότι θα τηρούσε την υποχρέωσή της για τον εφοδιασμό της UCB με CO. Η επιχορήγηση περιορίστηκε στο ελάχιστο απαιτούμενο ποσό για το σκοπό αυτό,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η επιχορήγηση της Γερμανίας υπέρ της Linde AG για την κατασκευή μονάδας παραγωγής μονοξειδίου του άνθρακα στη Leuna ύψους 9 εκατ. DEM δεν αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 19 Μαρτίου 2003.

Για την Επιτροπή

Mario MONTI

Μέλος της Επιτροπής